ШКОЛСКО ЗВОНО

Часопис ученика и наставника Основне школе "Вук Караџић" у Житковцу

Број 4. Април 2015.

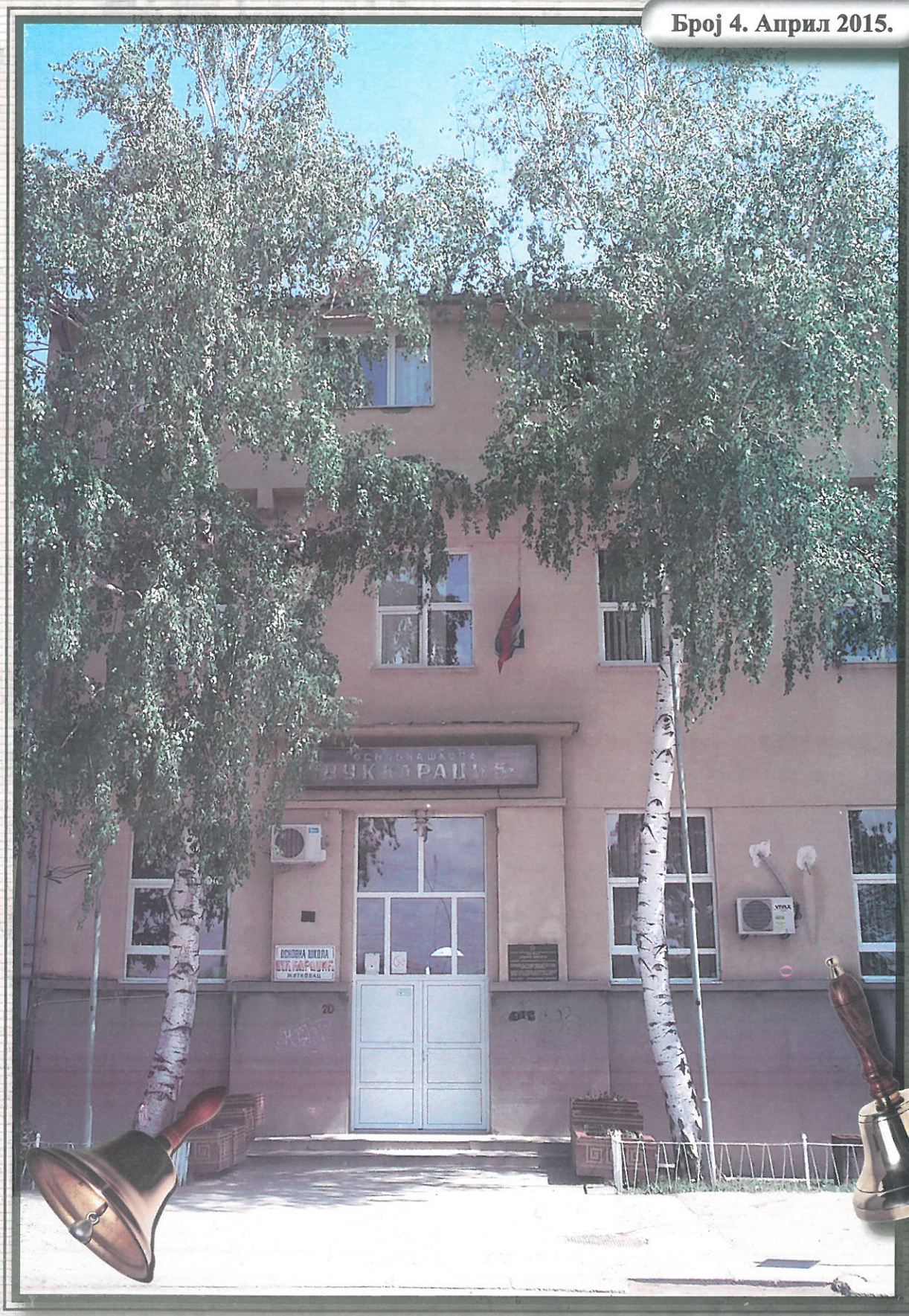

ШКОЛСКО ЗВОНО

Часопис ученика и наставника

ОШ "Вук Караџић" Житковац

Година 4.

Број 4,

април, 2015.

Оснивач и издавач:

ОШ "Вук Караџић" Житковац

Штампа:

"Астра принт"

Омладинских бригада бр. 8

тел: 060/40 96 887

Тираж: 300 примерака

Уредник:

Љиљана Богдановић,

проф. српског језика

Ликовна уредница:

Ивана Мирковић,

проф. ликовне културе

Редакција:

Анђела Миленковић VI-2

Теодора Павловић VI-2

Невена Алексов VI-2

Миа Томић VI-1

Наталија Делчев VI-1

Катарина Миладиновић VIII-1

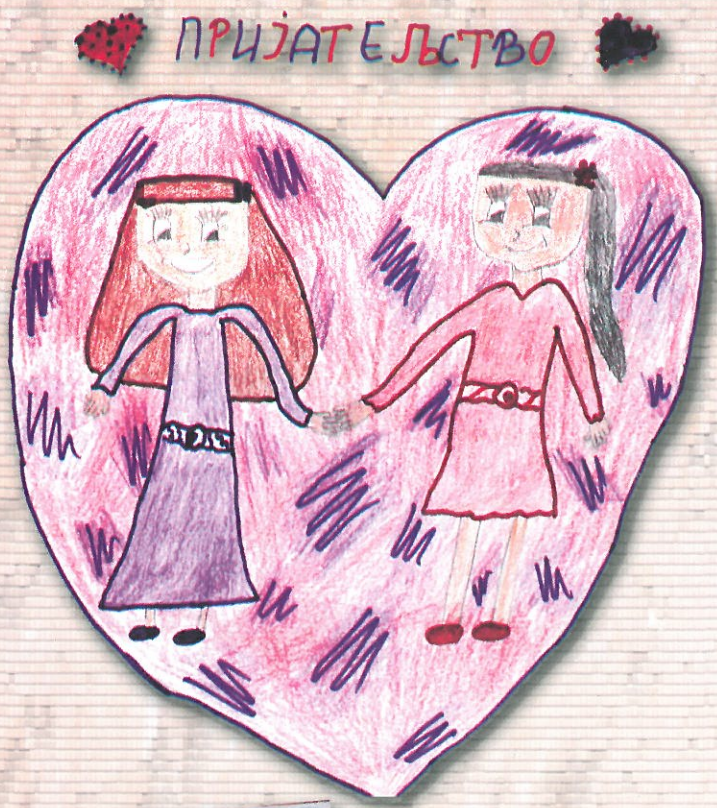

Интервју са директором школе

• Директоре, реците нам нешто о активностима које су се изводиле у нашој школи у претходном периоду

• У периоду који је протекао од прошлогодишњег обележавања Дана школе до данас, у нашој школи је било много активности, много реализованих пројеката, излета, сарадњи с другим школама... Из тог мноштва издвојићу оно најбитније. Рецимо, завршни испит за ученике осмог разреда је протекао у најбољем реду и резултати су били задовољавајући. Изведене су екскурзије од 1. до 7. разреда, настава у природи за ученике нижих разреда, као и наградна екскурзија за наше ученике који су остварили одличне резултате на такмичењима. Затим, у току лета, припремали смо се за следећу школску годину тако што су уређивана дворишта свих наших објеката, окречене су поједине учионице, а највећи пројекат је био опремање учионица и радионице за техничко- информатичко образовање. Тиме су се стекли сви материјално-технички услови за почетак нове школске 2014/15. године. Што се наставе тиче, имали смо посету Комисије за екстерну евалуацију и неколико сарадњи с другим школама, од којих треба посебно истаknути заједнички пројекат са ОШ,,Краљ Петар I" из Ниша, под именом ,,Подели знање". Надамо се да ће се ова сарадња наставити и у будућности. Такође, школа је потписала Протокол о сарадњи са Месном заједницом Житковац, Центром за културу Алексинац, а планирамо да потпишемо и протоколе са свим установама и орагнизацијама са којима сарађујемо.

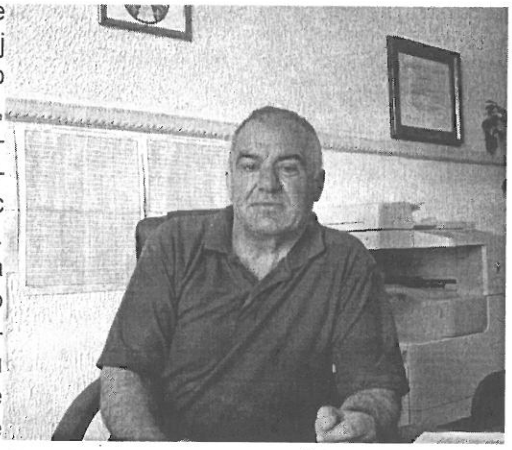

• Пред нама је још једно обележавање Дана школе. Како теку припреме?

• Дан школе ће ове године бити обележен 30. априла пригодним програмом који су припремили ученици наше школе у сарадњи са својим наставницима. Централни догађај обележавања ће бити приредба, чије припремање приводе крају наставница Бранка Виденовић и наставник Марко Марковић, који се, такође, потписују и као аутори Светосавске академије. Након завршетка програма приредбе, наступиће и КУД ,,Житковац", у чијем ћемо сплету игара још једном видети ученике наше школе. А традиционалну изложбу ликовних радова припремају наставница ликовног Ивана Мирковић и вероучитељ Никола Бакић.

• Чули смо да ће бити и једна новина у недељи обележавања Дана школе - ,,Квиз знања". Чија је то идеја?

• Тачно, ове године ћемо први пут организовати и један квиз у мултимедијалној учионици, где ће наши ученици, учесници овог квиза, моћи да користе рачунаре. На ову идеју је дошла наставница енглеског језика Емина Лазаревић, којој се придружило још неколико наставника ентузијаста, који ће организовати овај квиз. Иначе, овај квиз је наишао на огромно интересовање код ученика.

• С обзиром на то да нам се приближавају републичка такмичења, и да се много наших ученика пласирало у тај ранг такмичења, како ће бити награђени?

• Из скоро свих предмета су завршена општинска такмичења и знамо да се много наших ученика пласирало на окружно такмичење и даље. Сви ученици који су се пласирали у виши ранг такмичења биће награђени књигом и дипломом. Награде за набоље ,,Читалиће" биће додељене у мају на још једном од сусрета са песником.

• Који су планови Ваши као директора и наше школе за следећу школску годину.

• Тренутно, припремамо се и за извођење екскурзија од 1. до 8. разреда. Иначе, планови за санацију у свим нашим школским објектима су увек актуелни, али у многоме зависе од тога колико нам све то дозвољавају финансијске могућности. У сваком случају, редовно опремање школског простора наставним средствима је у плану, као и реализовање већ постојећих пројеката, а надамо се да и изради нових пројеката.

• Хвала на разговору и издвојеном времену.

Разговор водила Љиљана Богдановић,
наставник срп. језика

О НАШОЈ ШКОЛИ

Основна школа ,,Вук Караџић" почела је са радом у Житковцу 1911. године као четворогодишња школа. Године 1912. због рата са Турцима прекида наставу да би већ следеће године наставила са радом. До 1955. године школа је радила у згради у улици Д.Вујића, а од 1955. до данас у срескоj згради, када и прераста у осмогодишњу школу. Зграда школе није грађена по нормативима за школу, већ је само адаптирана, тако да један број учионица не задовољава све прописане стандарде. Године 1958. дограђен је први спрат школе, а 1969. изграђена је сала за физичко васпитање површине 250 м², чиме су значајно побољшани услови рада у школи и прилагођени извођењу наставе, а 1970. изграђена је зграда трпезарије и кухиње. Септембра 1996. године завршен је други спрат школе, и на тај начин је школски простор увећан за 7 учионица које у потпуности задовољавају све прописане стандарде и нормативе. Године 2000. завршено је са изградњом санитарног чвора у саставу зграде.

ОШ "Вук Караџић" организована је као установа са седиштем у Житковцу. Поред матичне осмогодишње школе у Житковцу, основној школи "Вук Караџић" припада и пет издвојених четвороразредних одељења: Прњиловица, Горње Сухотно, Моравац, Нозрина, Лужане. Матична зграда основне школе "Вук Караџић" налази се у центру места Житковац. Повезана је мрежом улица тако да је лако доступна ученицима из самог места. У матичној школи гравитирају ученици из 10 суседних села и насеља јер се у њој изводи настава за ученике од V до VIII разреда.У згради матичне школе налазе се 23 учионице,1 библиотека, мокри чвор, фискултурна сала, канцеларија за директора, наставнике (зборница), секретара и рачуноводство, социолога и педагога школе. Школа поседује велико школско двориште са асфалтираним тереном за фудбал и кошарку.

Најбољи „Мислиша“

На Републичком такмичењу „Мислиша“ које организује Друштво математичара „Архимедес“ из Београда, одржаном 19. априла 2015. године у Београду, ученик четвртог разреда наше школе Андрија Живадиновић (учитељица Соња Митровић) освојио је прво место са максималним бројем поена. На ово републичко такмичење пласирали су се само ученици који су на основном нивоу имали резултат од максималних 100 поена, а у целој Србији било је само 49 таквих ученика, од укупно 9779 учесника.

Да подсетимо на још неке успехе овог ученика у претходном периоду. На Окружном такмичењу из математике у организацији Министарства просвете, које је одржано у Нишу 28. марта 2015. године, освојио је прво место са максималних 100 поена у конкуренцији 146 ученика из целог Нишавског округа, једини из општине Алексинац. На међународном такмичењу „Кенгур без граница“, у организацији Друштва математичара Србије, које је одржано 19. марта 2015. године, по броју бодова био је 44. на укупној ранг листи, од 3745 учесника, и добио похвалу. На републичкој смотри читалаштва „Читалићи 2015“, на којој је учествовало 119 ученика четвртог разреда основних школа, освојио је 8. место у укупном пласману.

Интервју са ђаком генерације Исидором Ђорђевић

• Исидора, оно што највише занима наше читаоце јесте: „Да ли је најбољи представник наше школе у Алек. гимн. одличан ученик и у новој школи?“

• *Титулу Ђака генерације која ми је додељена у основној школи сам схватила као резултат свог преданог рада и посвећености обавезама током осмогодишњег школовања. Мислим да су награде и признања у свим областима рада велика мотивација и ветар у леђа, али оне долазе као последица великог труда и рада. Трудила сам се да и у својој новој школи применим исти принцип тако да је некако логичан след ствари био да наставим са одличним оценама. Награде су велико задовољство, али још већа обавеза да их оправдамо у сваком тренутку.*

• Како се сналазиш у новој средини? Како ти је било на почетку школске године? Јеси ли имала потешкоћа приликом добијања првих одличних оцена?

• *Ја сам једина ученица из своје школе која је уписала природно-математички смер Алексиначке гимназије. Било је ту другова које сам знала и раније, али сам много њих упознала тек пошто је почела школска година. Нисам имала проблема да се уклопим, направим нова познанства и стекнем нове пријатеље. Сам почетак школске године је био испуњен новим плановима, новим људима, новим окружењем. Требало је мало времена привићи се на све то, али сам врло брзо успела да се уклопим у нов амбијент, прихватим нове професоре и посветим се новом градиву, предметима и савладам их без проблема. Захваљујући редовном раду и активностима није много времена прошло до прве петице.*

• У основној школи си била изванредна из математике и српског језика тј. била си учесник скоро свих нивоа такмичења из ових предмета. Да ли су то и даље твоји омиљени предмети или си, можда, заволела још неку научну дисциплину?

• *Математика и српски језик су и даље на мојој листи омиљених предмета. Ту бих још додала и хемију.*

• А ко су ти омиљени професори?

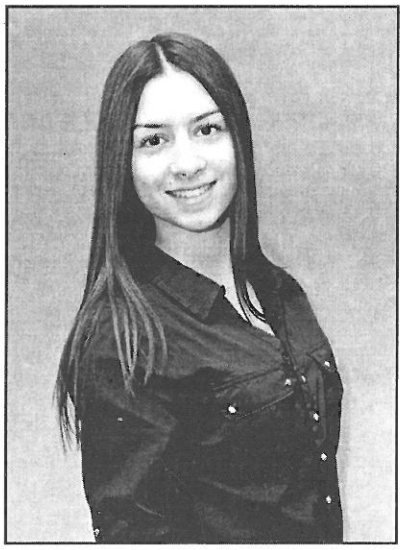

• *Не бих у овом тренутку могли да издвојим више или мање омиљеног професора. Оно што ми је јако важно јесте да се разумемо, могу да се ослоним на њих уколико имам неких недоумица и да се сви веома труде да нам градиво које нам је у већини случајева тотална непознаница учине занимљивијим и лакшим за разумевање.*

• Имаш ли савет за нас, будуће гимназијалце?

• *Препоручила бих гимназију свим одличним ученицима јер је то школа која пружа широк спектар знања и вештина.*

• И за крај, оставимо школу и попричајмо мало о твом друштвеном животу. У нашој школи си била позната као веома друштвена девојчица са много другова и другарица око себе. Неки од њих нису отишли у гимн. са тобом. Да ли си и даље у контакту са њима? Јеси ли склопила нека нова пријатељства?

• *За сада успевам да ускладим обавезе око школе са изласцима и дружењима. У гимназији сам стекла пуно нових другара, али се такође виђам и са старим друштвом. Веома ми је важно да негујем и одржавам пријатељства са људима који ми значе и трудим се да своје време организујем тако да ни један сегмент мог живота не трпи.*

Разговор водиле Миа Томић и Наталија Делчев VI/2

ПРЕДАВАЊЕ НА ТЕМУ БЕЗБЕДНОСТ У САОБРАЋАЈУ

Дана 13.03.2015.год. у просторијама школе у сарадњи са Полицијском станицом Алексинац за ученике наше школе одржана су предавања на теме: Безбедност деце у саобраћају; Штетност дроге и алкохола; Вршњачко насиље.

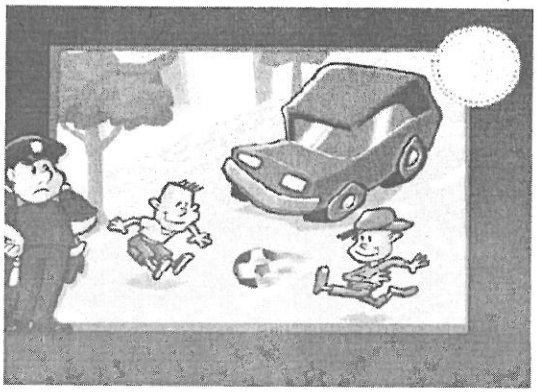

Предавач је био саобраћајни полицајац Дејан Ђурић.

Наши ученици су, одушевљени предавањем и заинтригирани свим новим што су чули од чика полицајца, били веома инспирисани да се изразе кроз уметност, и на тај начин захвале нашим гостима што су издвојили своје време и упознали нас са многим опасностима које прете, нама деци, на сваком кораку.

Када порастем бићу...

Свако жели да буде неко и нешто кад порасте. И ја сам о томе размишљала.

Одувек сам желела да постанем саобраћајна полицајка. Свиђа ми се тај посао, а и сама униформа. Пре свега морамо да завршимо основну и средњу школу, па онда можемо да упишемо оно о чему сам увек маштала – Полицијску академију. Кад то завршим, бићу оно чему сам се одувек надала – полицајац.

Ето, видите, ја сам чврсто одлучила шта ћу бити кад порастем. Бићу одличан ученик и борићу се да остварим своје снове. Будите оно што желите и о чему сте одувек маштали.

Анђела Шабановић 4/ 5 Нозрина

Били смо инспирисани и посетом ватрогасаца који су нам говорили о опасностима, али и племенитости свог посла, па тако Јована каже:

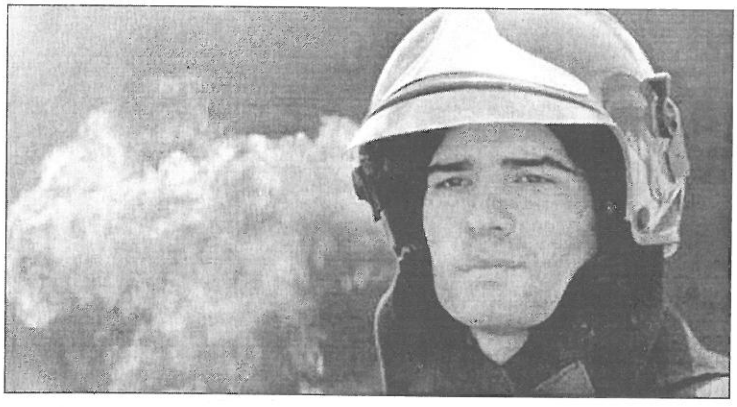

ВАТРОГАСЦИ

Свако има снове
и за њима жуде,
па ево сада и ја бих
да ватрогасац будем.

Леп је и племенит
посао то,
али опрезан да будеш
мораш врло, врло.

Кад до пожара дође
и упали се стан,
ту посао њихов је
да свима спасу дан.

Волим апарате и камионе лепе,
изгледа тешко све док си дете,
али кад одрастеш, видећеш тек
колико је тешко бити човек.

Јована Дидић 6/3

Наш пример добре КОРЕЛАЦИЈЕ

У циљу унапређења квалитета наставе и размене искустава са колегама, у ОШ "Вук Караџић" у Житковцу, одржавају се угледни и огледни часови. Овом пројекту придружиле су се наставница српског језика Соња Ђорђевић и наставница биологије мр Весна Миленовић, одржавши 10.3.2015. године заједнички угледни час – Како биљке добијају имена.. Час је био конципиран на принципу радионице, те је тако укључио све ученике који су на темељу наученог и познатог, уз коришћење различитих наставних средстава и метода, стекли нова знања.

Угледни час: Разноврсност дупљара

Дана 23.10.2014.г. у мултимедијалној учионици наше школе, одржан је угледни час из биологије, реализован од стране мр Весне Миленовић, професора биологије у нашој школи. У одељењу 6/2 обрађена је наставна јединица: " Дупљари - разноврсност дупљара". Ученици су упознати са грађом и начином живота медуза, морских саса и корала. Излагање је било праћено ПаверПоинт-презентацијом: Разноврсност дупљара и клиповима са Јутјуб-а: Медузе и Корални гребени. Указано је на исчезавање корала (коралних острва и гребена) услед све већег загађивања мора и глобалног загревања. Било је речи о изради накита од црвених корала и симбиози између рака самца и морских саса.

,,Чардак ни на небу ни на земљи"

У одељењу 3/1, 20. марта 2015. године, учитељица Срђана Ђурђевић, одржала је угледни час на тему ,,Чардак ни на небу ни на земљи"- народна приповетка. Предавању су присуствовали учитељи, стручни сарадници, директор школе. Час је протекао у одличној атмосфери, јер су ученици уживали у групном раду. Свака група је добила шешир у одређеној боји и посебан задатак у њему. За извршење тих задатака свака група је добила награду, тј. била је оцењена. Тако су ученици кроз игру остварили постављене циљеве и научили ново градиво кроз истраживачке задатке и уз усмеравање своје учитељице.

БИБЛИОТЕКА – СРЦЕ НАШЕ ШКОЛЕ

Библиотека је извор знања, место са кога можете отпутовати у прошлост, полетети у будућност или ,пак, зауставити време.Стара египатска изрека каже да је ,,књига вреднија од свих споменика украшених сликама, рељефом и дуборезом, јер она сама гради споменике у срцу оног ко је чита.“

Наша библиотека није само место у коме можете позајмити књиге. Однедавно је постала центар занимљивих збивања у школи. Наше библиотекарке, у сарадњи са учитељима и наставницама српског језика, већ три године учествују у,сад већ републичком, такмичењу које промовише књиге и читање, под називом ,,Читалићи“ и чије је представљање одржано у библиотеци у октобру прошле године. Почетак Дечије недеље, библиотека је обележила кићењем ,,дрвета књига“ у холу школе, а затим су организовани сусрети ученика са песникињом Љиљаном Крстић и песником Дарком Главашем. У децембру су се у библиотеци могли чути оригинални и предивни књижевни радови наших ученика – младих песника, у оквиру пројекта ,,Неговање лепе речи.“ Све њене активности можете пратити на фејсбук страни под називом ,,Школска библиотека Житковац.“

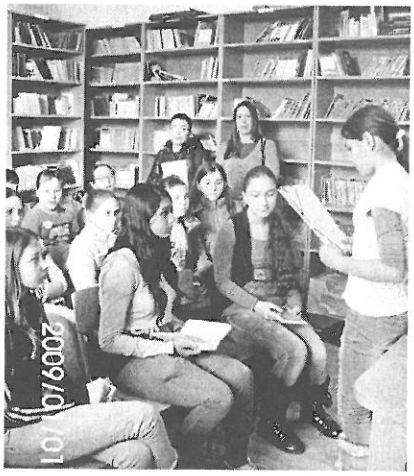

Јелена Недељковић, библиотекар

Фејсбук страница **Zitkovac English**

,,Страница **Zitkovac English** је намењена ученицима основне школе, онима којима ја предајем, али и свима осталима којима је потребна помоћ у учењу и изради домаћих задатака или нека додатна објашњења“, рекла је наставница енглеског језика Јелена Недељковић Теодори и Анђели када су је замолиле да им објасни како функционише још једна од Фејсбук страница наших наставника које помажу ученицима у савладавању градива.

Рекла им је још: ,,Ученици углавном пасивно учествују у функционисању ове странице, користе оно што им је дато, али су добродошли да је и сами израђујуи и пронађу корисне ствари на интернету. Страница углавном прати градиво које са ученицима обрађујем на часу, али је обогаћена и многим занимљивостима. Постоји могућност да ову страницу прати и њебсајт сличног садржаја, али за сада је то само идеја“.

Разговор водиле Теодора Павловић и Анђела Миленковић VI/2

,,ЕДМОДО“ ДРУШТВЕНО - ОБРАЗОВНА МРЕЖА

Са друштвено-образовном мрежом ЕДМОДО имали смо прилике да се упознамо на презентацији професора разредне наставе Данијеле Стефановић, у среду 11. марта 2015. године. Предавање је одржано уз присуство колега из ОШ „Љупче Николић“ из Алексинца, ОШ“Аца Синадиновић“ из Лоћике, ОШ „Јован Јовановић Змај“ са Алексиначког Рудника, ОШ „Вожд Карађорђе“ из Алексинца, стручног већа учитеља наше школе и неколико представника наставника, као и директора школе.

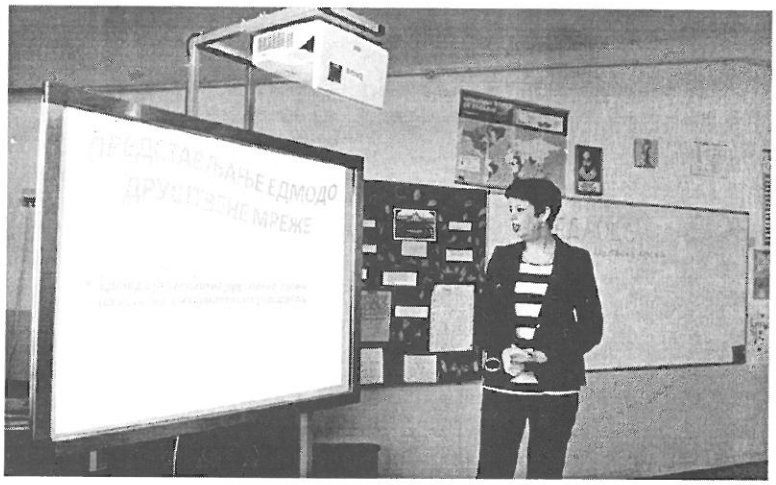

ЕДМОДО је једна од најкоришћенијих мрежа за рад са ученицима, за повезивање са другим едукаторима широм света, као и за проналажење нових ресурса за рад. Има преко 20 милиона корисника широм света. С обзиром да се ИКТ подразумева и све чешће користи у раду са децом свих узраста основне школе, ово је само још један од креативних и нових начина за мотивисање и покретање ученика на рад.

Планирано је да се овај почетак укључивања у рад на мрежи ЕДМОДО настави кроз радионицу у информатичком кабинету, где би свако од полазника могао практично да се упозна са свим предностима и користима оваквог начина рада у настави.

Данијела Стефановић, професор разредне наставе

Сајт наше школе

„На идеју да покренемо сајт дошли смо због тога што је школи било потребно да јавности прикажемо све наше активности и успехе. Служи и за информисање ученика и наставника о тренутним активностима везаним за рад школе. Ученици могу да доприносе раду сајта, али још увек нисмо имали такав пример. Успеси и резултати постигнити на такмичењима су свакодневни део наших чланака. На сајту још можемо наћи и вести, распоред контролиних и писмених задатака, основне податке о нашој школи, броју ученика и наставном и ненаставном особљу, као и неколицину других препоручених сајтова", рекао је наставник техничког Дејан Илић, администратор школског сајта.

Разговор водиле Анђела Миленковић и Теодора Павловић VI/2

Учешће школе у пројекту "Онлајн недеља"

Онлајн недеља је годишња европска дигитална кампања која укључује и охрабрује људе да користе нове технологије и интернет уз помоћ вештина које им пружају приступ многобројним могућностима онлајн света. Кампања се организује сваке године у марту.

У току Онлајн недеље, од 23. до 29. марта, активирана је апликација где можете регистровати своје учешће у овој европској кампањи као учесник из Србије и тако допринети промовисању активности наше земље у области дигиталног укључивања. Кликом на сличицу, која се налази на сајту наше школе, отвориће вам се линк ка анкети.

Ове године акцији су се прикључили и ученици наше школе. Укључите се и ви следеће године, ако нисте већ и ове, и подржите информатичко описмењавање!

Учешће у инклузивној радионици „Тепих Сјерпинског"

Ученици и наставници наше школе посетили су школу „Смех и суза" у Алексинцу ради учешћа у инклузивној радионици „Тепих Сјерпинског". Израда фрактала од налепница

била је основна активност инклузивног дружења ученика и наставника из шест основних и једне средње школе. Организовани по групама, које су биле састављене од ђака из различитих школа, ученици су од налепница правили делове тепиха, а онда их у школском дворишту ујединили у целину.

На крају дружења, заједничком фотографијом упућена је порука заједништва све деце.

WHAT IS LOVE?

So many people have tried to describe it: writers, poets, singers, psychologists, philosophers and even scientists. So many books, stories, poems, songs, secret noted and feelings dedicated to that one special person whom we love so dearly. But do we really know what this unexplainable feeling really is?

Love is the most powerful force in the world and always will be. It stars the bloodiest wars, but also ends them. It can bring gods to their knees. Love is the most powerful motivation and it spurs us to greatness. The noblest and bravest acts are done for love. Some believe that love makes us weak and vulnerable, but that is the opposite of the truth: the strongest ones are the ones who know how to love. And even though so many tears have been shed because of it and so many hearts have been broken, love is beautiful. It can put bright smiles to sad, tired faces. It can turn all the ugliness of the world into wonderfulness. It gives us infinity, even when our days are numbered. It makes us - mortals - immortal. Love is the greatest gift we'd ever hope to give and receive. But still.. what is love?

Maybe I don't know what love is after all, and maybe that's okay. Something as strong as that can never be explained by words. So, the only way to show someone how fond you are of them is through your actions, for it speaks louder than words. Though, I know the world without love would be horrible. Just imagine darkness filled with all kinds of demons and monsters, who were once human; imagine a place filled with cruelty and sadness only. Terrible, isn't it? Maybe that's what Hell is like. My favorite writer, J.K. Rowling, was right when she said the following in her last "Harry Potter" book: "Do not pity the dead. Pity the living. And, above all, those who live without love."

So, please, for everything that is beautiful in this world, do your best to love and be loved.

Sanja Petrovic VIII-4

"Shakespeare and love"

Дана 13.02.2015. у кабинету за Енглески језик, одржана је књижевна радионица поводом Дана заљубљених. Радионицу под називом "Shakespeare and love" креирале су и успешно реализовале наставнице Јелена Недељковић, Емина Лазаревић и Марија Пејић уз помоћ својих талентованих ученика. Присутни љубитељи лепе речи могли су чути Шекспирове љубавне сонете у извођењу Милуна Здравковића и Александра Ђорђевића и осетити снагу љубави Ромеа и Јулије коју су нам дочарали Алекса Костадиновић, Виктор Ђорђевић и Анђела Јанковић. Љубав се славила и уз поезију наших младих стваралаца - ученика од 5. до 8. разреда, док су за музички део били задужени Јована Ранђеловић, Лазар Дидић и мултиталентовани Милун Здравковић. Присутни наставници и ученици у публици су били искрено одушевљени и учеснике наградили великим аплаузом, са жељом да нам приређују више оваквих уживаља за душу.

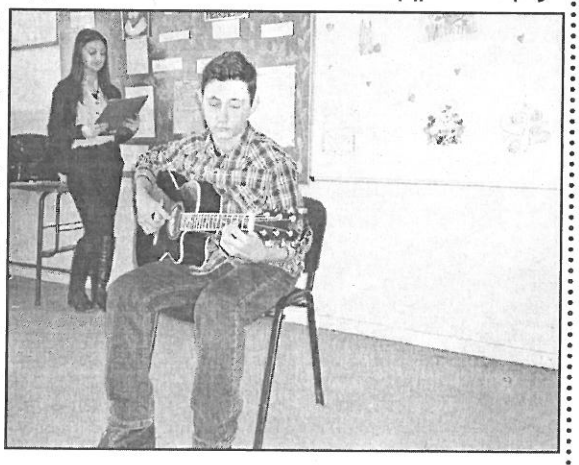

ПРАВА ДЕТЕТА

Деца и њихова права...

Свако друштво очекује да његови млади одрасту у способне и одговорне грађане који ће допринети добробити заједнице. Па ипак, деци широм света су често ускраћена права на опстанак, потпун развој и активно учешће у животу заједнице.

Шта је Конвенција о правима детета?

Конвенција о правима детета је један уговор Уједињених нација који прецизира која све права припадају деци. Државе које потпису Конвенцију постају земље чланице тог уговора и прихватају обавезу да буду законски одговорне за њену примену.

Конвенција садржи 54 члана, који одређују поједине врсте права. Можемо разликовати 4 групе права:

- ПРАВО НА ОПСТАНАК (обухватају право на живот и право на задовољавање основних, егзистенцијалних потреба);
- ПРАВО НА РАЗВОЈ (укључују све оне ствари које су нужне за нормалан и потпун развој свих потенцијала детета);
- ЗАШТИТНА ПРАВА (траже да деца буду застићена од свих облика злоупотребе, занемаривања и злостављања);
- ПАРТИЦИПАТИВНА ПРАВА (дају деци могућност да буду активни учесници у животу своје заједнице).

Дечја права и родитељи

Иако Конвенција о правима детета успоставља известан број базичних права, она никако не оспорава право родитеља да одлучују о томе ста је најбоље за њихову децу. Управо обрнуто, она изричито каже да ће владе предузети све што је у њиховој моћи да очувају јединство породице и да ће пружати подршку и помош родитељима у остваривању њихове примарне одговорности за подизање и развој деце.

Теодора Павловић и Анђела Миленковић VI/2

ХУМАНИТАРНА ПРОДАЈНА ИЗЛОЖБА

У организацији актива наставника верске наставе и свештенства храма Св. Архангела Гаврила у Житковцу, крајем јануара одржана је у нашој школи хуманитарна акција као плод дугогодишње сарадње цркве и школе. Акција је била замишљена као продајна изложба ученичких радова, а сав приход од продаје био је намењен као помоћ Милану Китановићу, ученику наше школе. Изложба је била одржана на Савиндан, 27. јануара 2015. године испред храма Св. Архангела Гаврила у Житковцу са почетком у 10 часова. Овим путем захваљујемо се свим колегама и ученицима који су узели учешћа у самој акцији или је подржали. Нарочито бисмо овим путем желели да похвалимо ученике одељења 7/1 који су покренули иницијативу и изнели највећи терет око организације.

Вероучитељ Никола Бакић

Да ли сте знали?

- да реч ЦРКВА потиче од старогрчке речи КИРИАКИ што значи „дом Господњи". Ова реч је као основа ушла у многе европске језике: енглески (Church), италијански (Chiesa), немачки (Kirche)...
- да већина цркава гледано из „птичије" перспективе има облик крста. Ипак, неке цркве могу бити грађене и у облику квадрата, правоугаоника, па чак и круга.
- да је црква Храма Св. Саве у Београду једна од највећих православних цркава на свету и претпоставља се да може да прими између 10000 и 11000 људи.

Интервју са диригентом нашег хора

Колико хор има чланова и гласова?

Хор има око 40 чланова и композиције изводи у вишегласним аранжманима.

Колико дуго сте Ви вођа хора?

Већ 8 месеци.

Колико је хор напредовао за то време?

Искрено, мислим да је напредак хора веома приметан, не само због мог труда, већ и због огромне жеље деце и заједничког рада.

Шта је потребно да би се спремио један наступ?

Континуирани активни рад на пробама, одвојене пробе по гласовима, као и посебне пробе са солостима. Иначе, солисти хора су: Анђела Трифуновић VIII/3, Миа Томић VI/1, Наталија Делчев VI/1, Ана Живковић VI/2, Вук Арсић VI/2, Миљан Станојковић VI/2.

На основу чега бирате композиције?

Некада на основу тематике наступа, некад по сопственом избору и у договору са члановима хора.

Где сте све наступали?

Имали смо више наступа у ових кратких али врло плодних 8 месеци. Наступали смо у оквиру приредби наше школе (Дан школе 2014, Светосавска академија 2015.), мноштво наступа наших солиста по разним манифестацијама. Издвојио бих наступ на Смотри хорова алексиначке општине, када смо, извевши само једну композицији са солостима, добили највећи аплауз и феноменалне критике од стране мојих колега, наставника музике. То нам је за сада најзапаженији наступ. А сада се припремамо за обележавање Дана школе 30. априла. Надам се да ћемо и овим наступом побрати симпатије публике и наставити са одличним извођењем хорске музике.

Разговор с наставником Марком Марковићем водиле Анђела Миленковић и Теодора Павловић VI/2

Обележавање школске славе СВЕТИ САВА у нашој школи

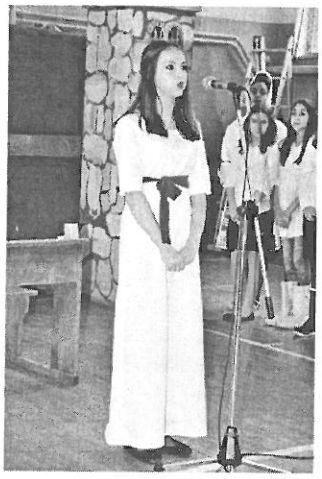

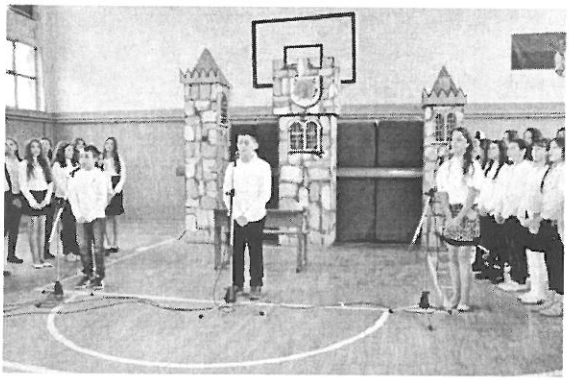

Дана 27.јануара 2015. године, школска слава СВЕТИ САВА свечано је обележена у нашој школи. Најпре је одржана литургија у Цркви Св. Архангела Гаврила у Житковцу, где је обављено и свечано резање славског колача уз присутво ученика, наставника, родитеља, као и грађана Житковца, а након тога је приређена Светосавска академија у сали за физичко наше школе под називом „НАШЕ ПРАВОСЛАВЉЕ ЈЕ СВЕТОСАВЉЕ“. Ту је приказан пригодан програм у коме су учествовали ученици наше школе, а који је припремљен у сарадњи са наставницима српског језика и музичке културе. Изведен је такође и сплет народних игара од стране наших ученика, иначе чланова културно-уметничког друштва. Светосавској академији су присуствовале бројне званице из локалне самоуправе, привреде, културе, као и ученици, радници школе и родитељи.

Дан Рома

Дан Рома је празник који прослављају припадници ромског народа широм света. Описаћу вам како ја то видим из своје перспективе.

Роми су пореклом из Индије и језик им је сличан индијском. Насељавају скоро целу Европу. Стално су одбачени и скоро увек у лошем материјалном положају . Међутим, у многим земљама Европе могу да воде нормалне животе. Традиционални Роми држе до своје традиције и обично живе у проширеним породицама. Музика им је овде, на Балкану, налик турској, македонској и бугарској народној музици. Припадају разним вероисповестима.

Углавном су православне, католичке или муслиманске вероиспивести, овде, у Србији. Народна ношња се састоји од карактеристицних дугих сукњи и кошуља живописних боја. Познати су по својој веселој нарави и огромној музикалности. Имају своју заставу. Она је зелено-плава са црвеним точком на средини. Зелена боја означава траву и земљу, плава небо, а точак је симбол сталне селидбе и номадског живота.

Светски дан Рома се слави 8. априла. И ове године је у Србији овај дан прослављен пригодним манифестацијама по целој земљи. Играло се, певало и славило... онако како̀ 'треба да̀ раде поносни Ромѝ.

Невена Алексов VI/2

То сам ја

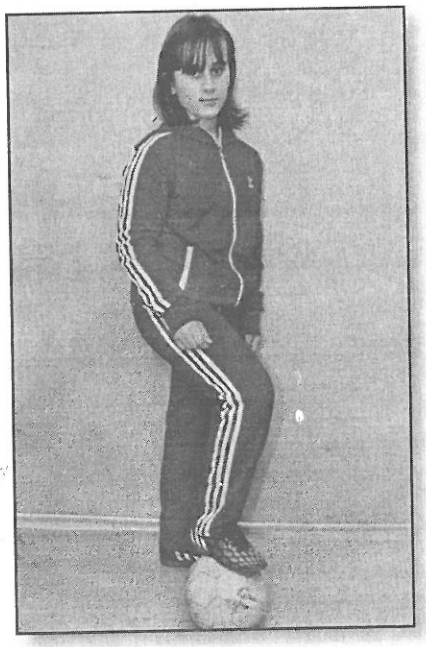

Зовем се Андреа Јовић, имам десет година и идем у четврти разред у Моравцу. Волим сваки спорт, а највише фудбал. Волим фудбал и та љубав је доживотна. Играла сам за Женски фудбалски клуб ,,Морава" у Житковцу, а сада играм за Женски фудбалски клуб ,,Раднички"из Ниша. Сваки дан проводим у смеху и игри с лоптом. Надам се да ћу овако наставити да се пењем узлазном путањом и да ћу једног дана заиграти и у мом омиљеном клубу, а то је Бајерн из Минхена.

Uskršnja radionica

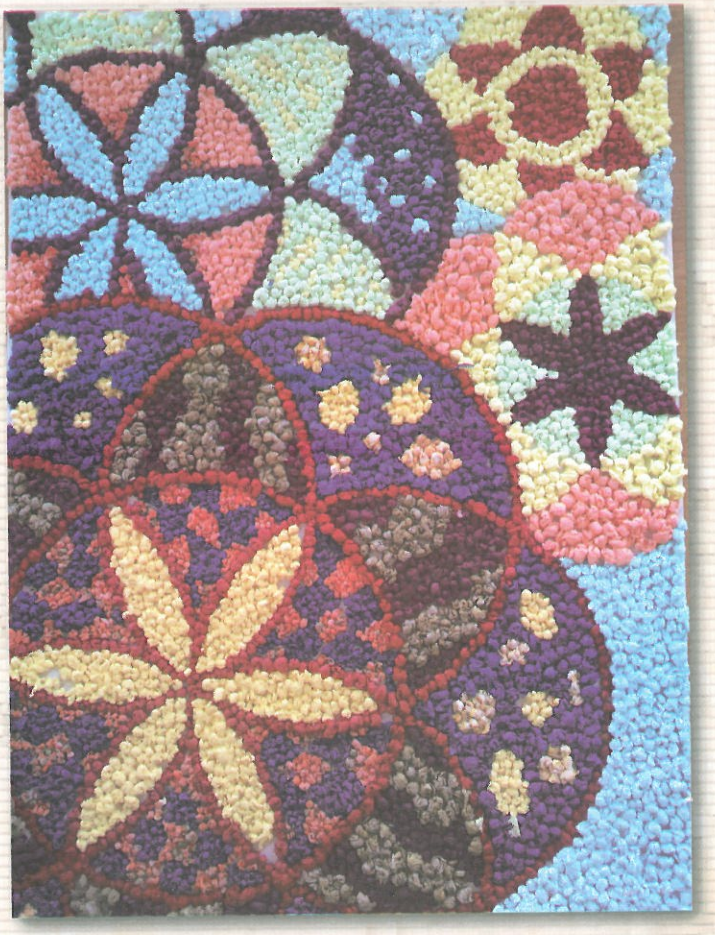

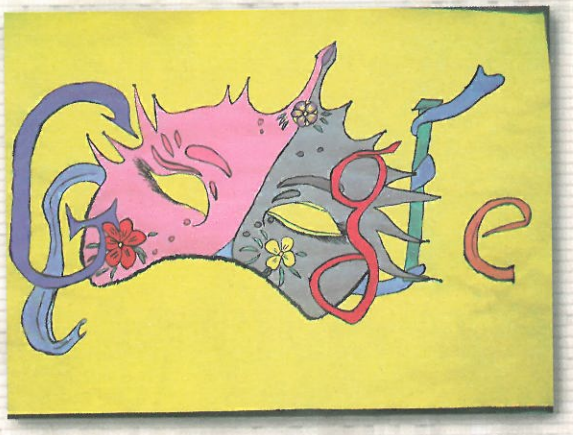

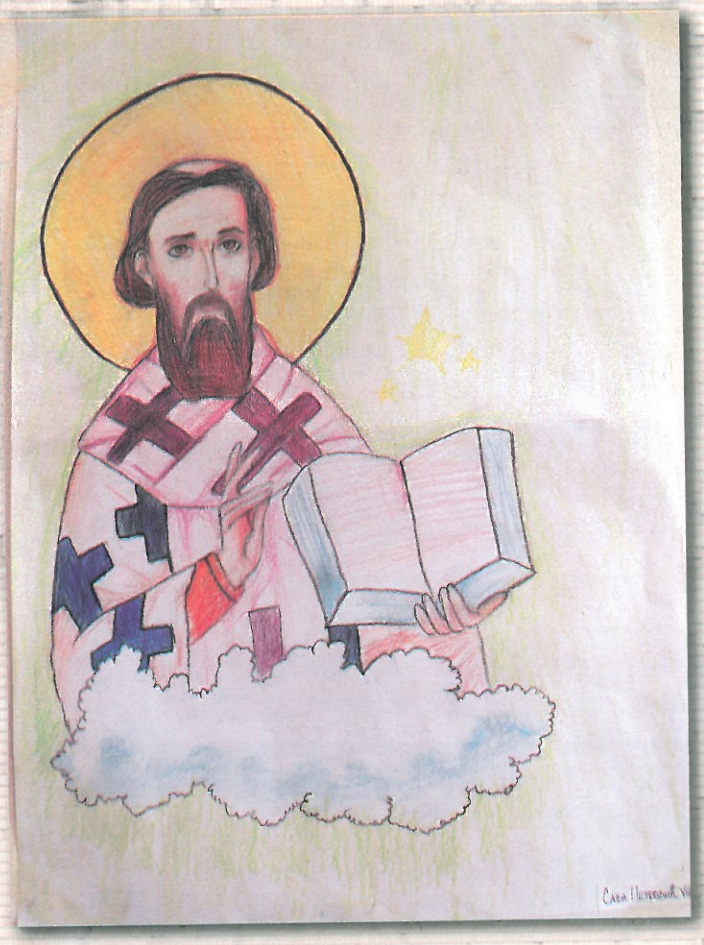

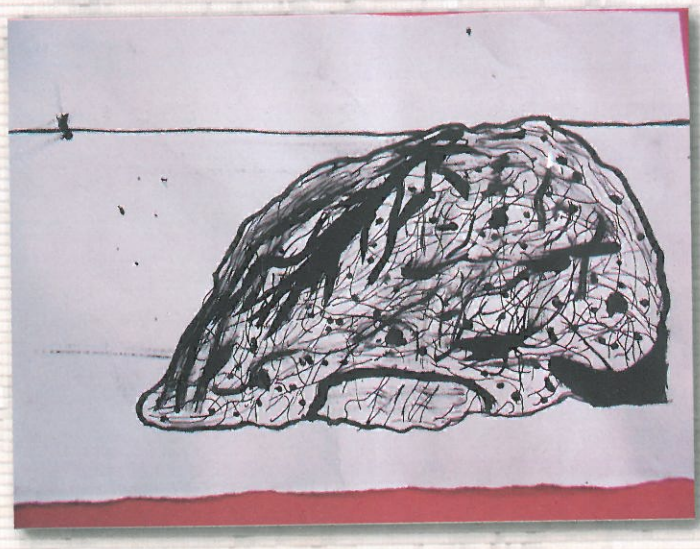

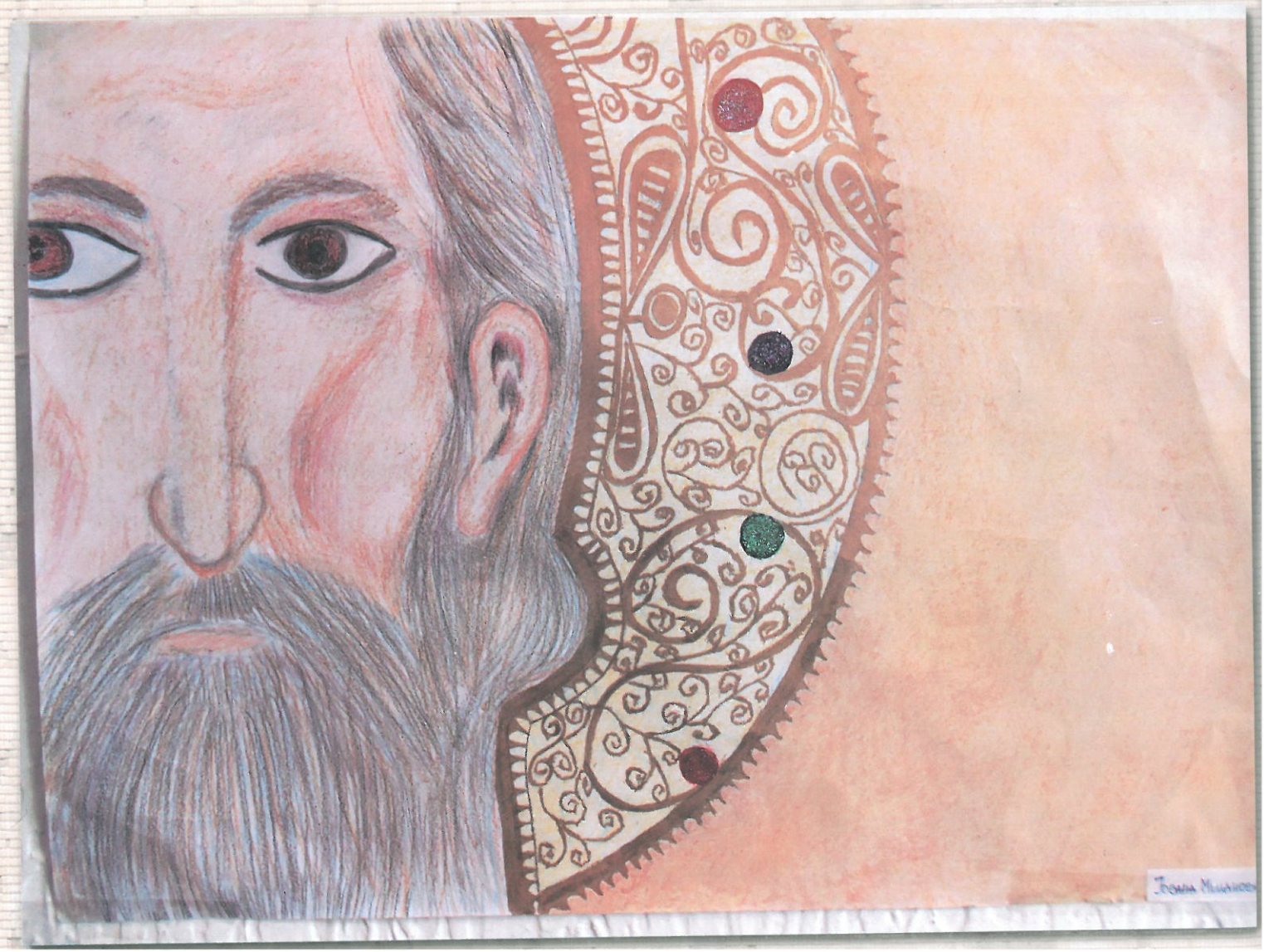

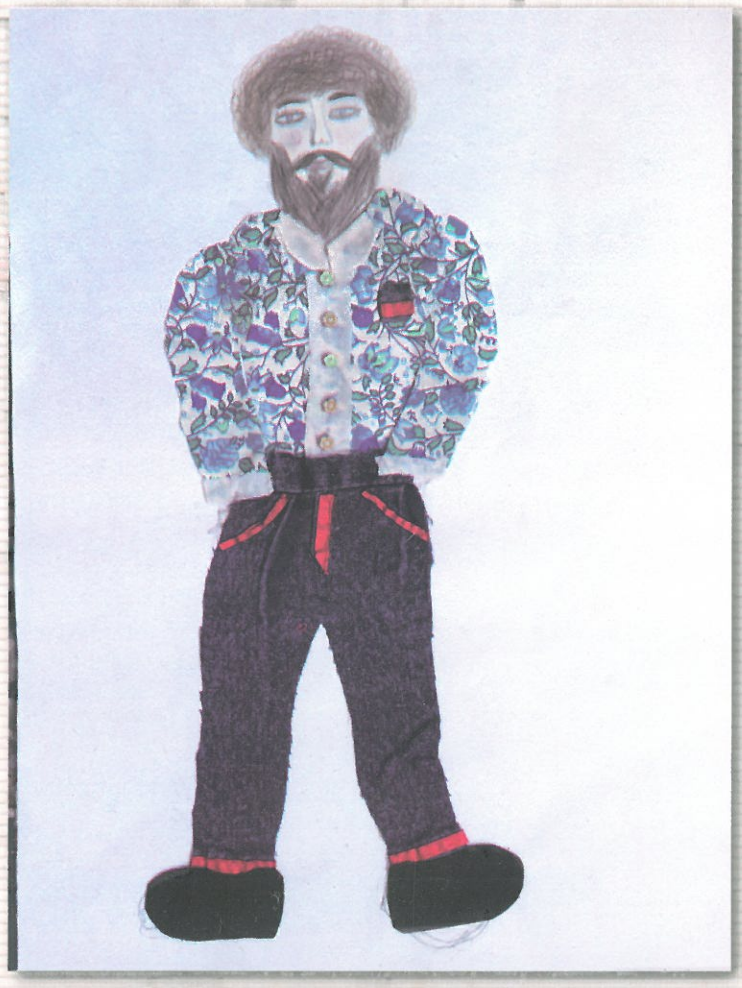

Самият слезове
боже

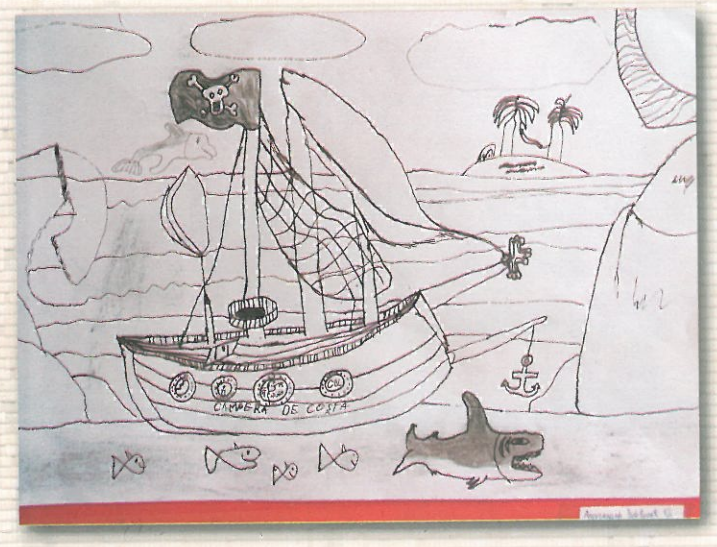
CAMARA DE COSTA

Ronaldo
7

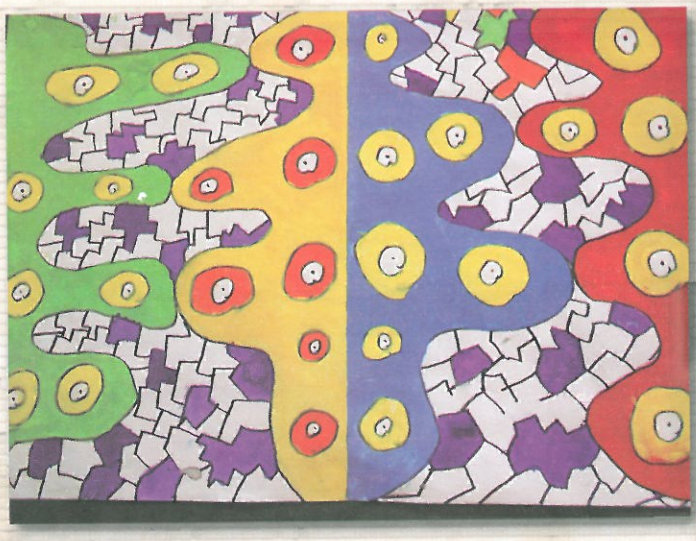

ЖИТНА ПОЉА У МОМ КРАЈУ

Плави се Морава и небо, у средини златна кутија што се пружа у недоглед. Благи ветар као случајни путник спушта претешке кофере баш у то жито и повија га, мрси и задиркује. У оближњем шумарку надгласавају се птице, сливају се звуци у прелепу мелодију. Блесну змија у једном тренутку и нестаде у шипражју.

Нагнуло се жито препуно рода на једну страну, а већ га с друге стране дочекује нови талас ветра са својих милион тонова и жица. Шушти и шумори поље жита као бескрајно таласање мора. Понека црвена булка пресеца жуту боју. Лелујајући у ритму са различитима, клања се сунцу. Осетих жеђ, хладна вода је ублажава и ја поново осећам лепоту док седим поред жита. Дошла сам да га изблиза ослушнем, да чујем шта говори шуштавим гласом.

Сваком ће се учинити другачија та прича, различите очи, различито виде. Учини ми се да одједном чујем милионе гласића који моле да остану на овом месту, а онда схватим да им се то не може остварити. Уплашене, ћутећи, окрећу своју главу и прихватају судбину.

Откидам један клас и дивим се савршенству природе која ствара све ове лепоте. На длану ми лежи пар набубрелих зрна, миришу природом и лепотом, сунчевим сјајем, песмом зрикаваца и птица. Миришу лепотом људског рада и напора. Некада се пољима орила песма жетелаца, љубав се сливала у сваки клас жита. Данас је све другачије, само још жито исто мирише. У својој љусци чува слатко зрно од кога ће што чуда постати. Од славског жита које за славу спремају вредне домаћице, па све до белог хлеба и славског колача.

Сутра ће бити све другачије. Ни трага од овог злата. Биће спаковано у џакове, а овде ће само остати трагови његовог постојања, утабана и изорана црна земља и угажена стрњика. Морава и небо склапају круг, жуту боју замениће неке друге. До идућег лета чекаће ове њиве и поља да се на њима заталаса ново жито.

Јована Милановић VIII/1

НАГРАЂЕНИ РАД

2. место на литерарном конкурсу IX Пекарски дани у Алексинцу

Лик Светог Саве

Лик Светог Саве је лик једног посебног човека о коме сви причају и кога славе. Његово име ће изговарати све будуће генерације.

Више пута је доказао да је човек великог срца. Његова дела много говоре о њему. У многим ситуацијама је показао да је веома мудар а са друге стране и племенит. Све у животу је решавао мирно и сталожено. Није знао за себичност, већ је више пута доказао своју хуманост. Друге није критиковао, а био је самокритичан. Својом добротом је пленио све око себе, а својом смиреношћу је привлачио људе. Свима је пријало његово присуство уз које су осећали благостање. Своју душу и срце је посветио Богу јер је највише веровао у његову љубав.

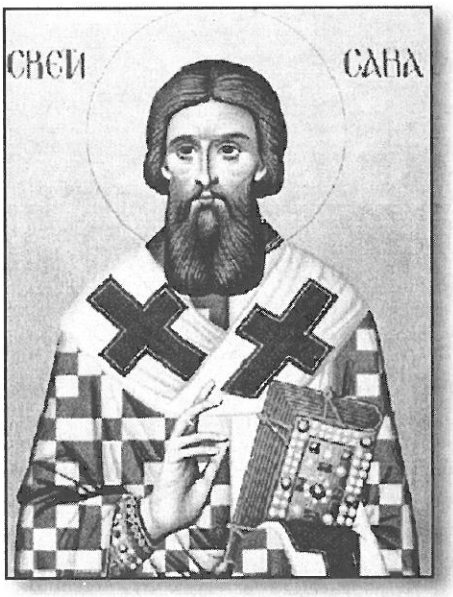

Његов лик треба бити пример свим људима овог света. Свети Сава, српски принц, монах, игуман и на крају само човек кога ћемо увек памтити, задужио је српски народ и зато и данас палимо свећу и певамо у његову славу.

Анђела Петровић V3

Свети Сава

Растко Немањић, Свети Сава,
Српски понос, школска слава,
По рођењу принц је био,
А положај тај због вере оставио.

Кренуо у Свету Гору
И светац постао
Седамнаест му година било
Да оствари снове њему се посрећило.

Уместо принца, монах је постао
И до смрти је то и остао.
Први српски архиепископ Сава
Велико срце, племенита глава.

Православне цркве био је оснивач,
Син најмлађи Стефана И Ане,
Што цркви и школи посвети
Живот и последње дане.

Зато данас школа
Светог Саву слави,
Зато почаст одајмо
Светитељу Сави!

Даница Стошић VIII/1

Свети Сава

Некада давно родио се посебан дечак, а звао се Растко Немањић. Његов отац је био велики жупан Стефан Немања. Он се много разликовао од своје браће. Највише је волео да чита књиге о Богу и свецима. Његов највећи сан је био да буде попут тих светих људи...

... Сава је свој живот провео учећи наш народ вери у Бога. Учио је богате да дају сиромашнима, нерадне људе како да раде, показао је људима како треба градити куће, како ковати врућe гвожђе. Успео је чак да помири своју завађену браћу пред очевим гробом. Био је први српски учитељ и дипломата. Саву су због његових заслуга прогласили за свеца.

Неко каже да је Свети Сава мртав, али ја верујем да он још увек живи у песмама, причама, легендама нашег народа, јер и данас „он живи, јер његова живи слава".

Данијела Момчиловић VI/1

Сећање на учитељицу

Сећамо Вас се сваког дана, наша драга учитељице. Када изговоримо школа, сетимо се наше драге учитељице. Када изговоримо књига, сетимо се наше драге учитељице. Када изговоримо знање, сетимо се наше драге учитељице. Увек ћемо се сећати ње, заувек ће бити са нама, у нашим мислима. Наш први долазак у школу, мноштво збуњене деце и нама непознатих ликова. Изненада је пред нас стала дивна достојанствена жена. Уследио је шапат међу нама: „То је наша учитељица". Обратила нам се нежним гласом и повела нас ка учионици. Желела је све да нас упозна, посматрала нас је својим крупним очима, као да нас је миловала. Нас је било много, а она је била једна.

Својим стрпљењем и благошћу помогли сте нам да с успехом савладамо тешко школско градиво. Не само то, учили сте нас и много важнијим животним стварима- како да постанемо прави људи. Заволели смо српски, математику и остале предмете, јер сте нам с много љубави, знања и стрпљења објашњавали тешке све задатке.

Сећаћемо Вас се с љубављу и поштовањем, и знајте да Вас и данас неизмерно волимо, наша драга учитељице!

ПОСВЕЋЕНО НАШОЈ ДРАГОЈ УЧИТЕЉИЦИ МИЛИЦИ МИНИЋ

Теодора Павловић и Анђела Миленковић VI/2

Храст времена

Пролеће, лето, јесен, зима, то је време, време у четири раздобља. Време све покреће, птицу која лети, цвет који извија своју главицу ка сунцу, залазак и излазак жарке звезде.

Само један храст стоји у месту са својим чврстим, дебелим и високим гранама. Тај храст је уточиште птица које поред свих других лепших и плоднијих дрвета, одлуче да баш ту, на тим испуцалим гранама храста свију своје гнездо. Стари људи у селу су то дрво називали записом, светим дрветом. Тај храст је ту, како мештани тврде, више од 180 година. Засадио га је неки путник намерник који је пролазио селом. Испод тог храста су се одмарали и стари и млади. Тај храст дан-данас стоји ту, на раскршћу села. Многе љубави су започеле испод његове крошње. Поносни краљ села на раскрсници на брдашцету посматра село и све сељане. Поред храста је чесма изворске воде која извире из корења храста. Та вода је лековита и окрепљујућа.

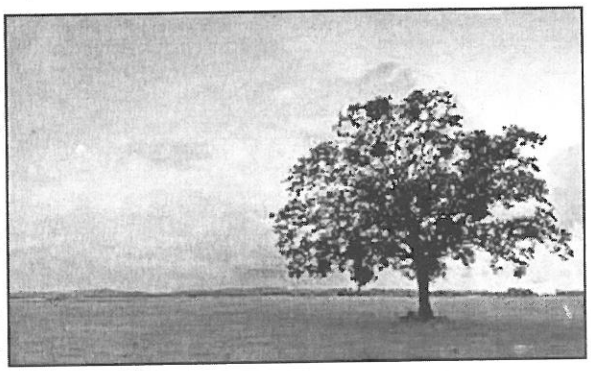

Једне ноћи за време пуног месеца, када се свака звезда видела, храст је пустио сузу, хладну као лед и саткану од оштрица. Сузе су лиле и остале заувек насликане на кори храста. Урезале су за вечност лик светице, Свете Петке. Али, не прође ни месец дана од тога, када се у мају на земљу спустише љутити јахачи. Чупали су и ломили све пред собом, ветар је носио све, муње севнуше над храстом и одсекоше му грану. Ујутру, храст је био преполовљен, распукао се као бостан по средини, али слика просветитељке је још увек била ту. Давала је снагу храсту да опстане. И, гле чуда, за мање од пола године храст је био онај стари. Пукотина у средини је зацелила и постала само један ожиљак на његовој души. Листови су олистали, преливајући се у зелену и сребрну боју. Ветрови су се поигравали његовом крошњом.

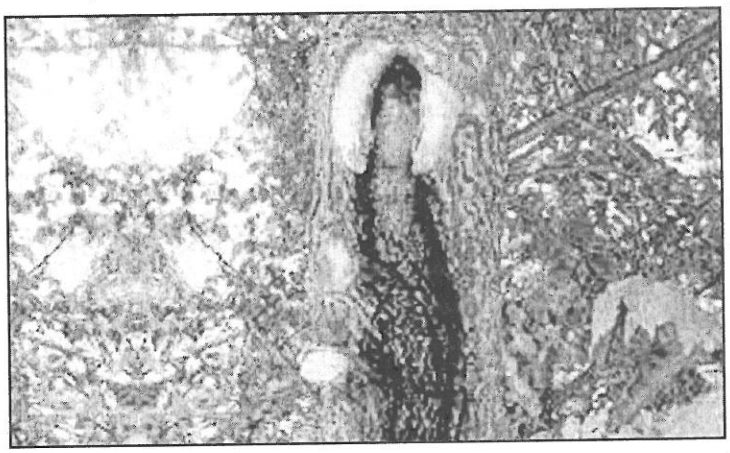

Свето и поштовано дрво остало је ту у сенци брадшцета, на раскрсници, где је и време стало.

Викторија Марковић VIII/2

ЗИМСКИ ПЕЈЗАЖ

Понекад је снег зао,
тако пуно нападао,
сву белину деци дао,
свом природом овладао.

Прекрио је све улице,
и пршти нам сад у лице,
обукао зелене јеле,
па се села снежно, беле.

И кровови забелели,
као да су оседели,
и грана је бела свакс,
јер је беља од облака.

Величковић Теодора 5/2

ЗИМА

Каква је ово зима,
што само кише има,
што нема белог снега,
да прекрије два брега.

Какво је ово пролеће,
рода на кров ми слеће,
свуда нас вода плави,
Сунце ни да се јави!

Ива Ђорђевић 3. разред
Моравац

ПРОЛЕЋЕ

Благи ветрић пири
са зеленог брега,
нестало је зиме,
нема више снега.

Улице су веселе,
смех се деце чује,
ветар се покреће,
стигло је пролеће.

Свуда цвета цвеће,
зелени се трава,
за дечицу малу
то је радост права.

Бојана Маринковић 5/3

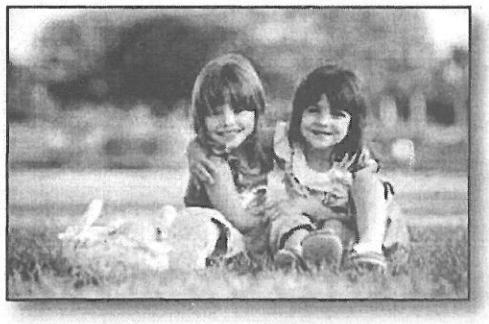

ДРУГАРСТВО

Другарство је лепо,
другарство је бајно,
другарство је слатко,
и када је тајно.

Стално играм жмурке,
од друштва се кријем,
волим кад ме траже,
срце јако бије.

И лопте шутирам,
волим и да браним,
на зеленој трави,
ја параде правим.

Ал` карате волим,
од игара највише,
и кате поновим,
тако у књизи пише.

Јевтић Матија 3/1

МОЈА БАКА

Ако сретнеш моју баку,
негде саму на сокаку,
ти јој приђи срца лака,
као да је твоја бака.

Помози јој драги друже,
јер је ноге слабо служе,
а и очи слабо виде,
моја бака тешко иде.

Препознаћеш моју баку,
по спором, старом кораку,
и по белој, седој коси,
и по штапу што га носи.

Ал` је бака добра душа,
она мене стално слуша,
ја сам одлична у школи,
зато мене много воли.

Петровић Данијела 6/2

РУКЕ

Руке служе за писање
Руке служе за брисање
Руке служе за облачење
Руке служе за свлачење
Руке служе за умивање
Руке служе за пливање
Руке служе за сликање
Руке служе за свирање
Руке служе за грљење
Руке служе за љубљење...
Руке служе да раде,
а срца да љубав граде.

Јовчић Андријана 5/2

Моји руски корени

Рођена сам у Русији, прелепој држави на два континента. Док сам још била беба, мама и ја смо одлетеле у Србију, где се тада налазио мој тата.

Имам рођаке у Русији који су на сву срећу далеко од Украјине. Не познајем их баш све јер их је много. Мој најдражи рођак из Русије је врло добар механичар. Висок је и има оштру црну косу. Воли видео игрице и не воли баш да се брије, али мора због своје жене. Он је увек опуштен и не обраћа пажњу на задиркивања. Допада ми се његово округло лице и леп осмех. Његову жену нисам баш добро упознала, али ми се овако на кратко баш допала. Она је висока и мршава, и има кратку смеђу косу. И она је такође веома опуштена. Мој братић је био беба када сам последњи пут била код њих, па га нисам баш добро упознала. Он је плавушан са плавим очима. Био је буцкаст као беба и много је сладак.

Много ми недостају моји рођаци и волела бих да их ускоро поново видим.

Данијела Момчиловић VI/1

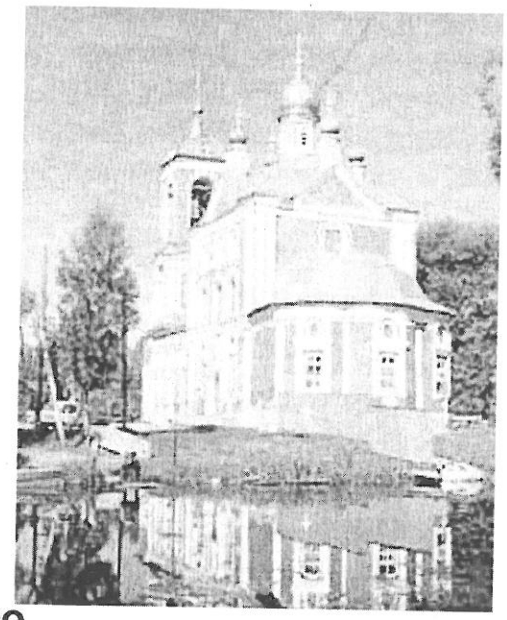

ДВЕ РОДИНЫ

В ЖИЗНИ НЕ МОЖЕШЬ ВСЁ ПРЕДСКЗАТЬ. НЕКОТОРЫЕ ВЕЩИ, КОТОРЫЕ КАЖУТСЯ НЕВОЗМОЖНЫМИ, И МЫ ДУМАЕМ ЧТО ТОЛЬКО В МАЧТЕ МОГУТ ИСПОЛНИТСЯ, ИНОГДА СТАНОВЯТСЯ РЕАЛЬНОСТЬЮ. НАСТОЯЩИМ ПРИМЕРОМ ЭТОГО ЯВЛЯЕТСЯ МОЯ МАМА. ЧАСТО МНЕ РАССКАЗЫВАЕТ О СВОЕЙ ЖИЗНИ В МОЛОДОСТИ.И ВСЕ ЕЁ РАССКАЗЫ НАПОМИНАЮТ КРАСИВУЮ СКАЗКУ,КОТОРУЮ Я ВСЕГДА С УДОВОЛЬСТВИЕМ СЛУШАЮ.

ЕЩЁ КОГДА БЫЛА МАЛЕНКОЙ ДЕВОЧКОЙ МЕЧТАЛА УЕХАТЬ В ДРУГИЕ СТРАНЫ, ОТКРЫВАТЬ НОВЫЕ КУЛЬТУРЫ И ТРАДИЦИИ. РАСЛА С ТЕМ ЖЕЛАНИЕМ И МЕЧТОЙ, И УЖЕ НАЧАЛА ТЕРЯТЬ ВСЯКУЮ НАДЕЖДУ, ЧТО ЭТО, КОГДА - НИБУДЬ ИСПОЛНИТСЯ. ВСЁ ЭТО ПРОДОЛЖАЛОСЬ ДО ТЕХ ПОР, ПОКА В РОССИЮ НЕ ПРИЕХАЛ МОЙ ПАПА. КАЖДЫЙ РАЗ , КОГДА ОНА МНЕ РАССКАЗЫВАЕТ ОБ ЭТОМ , Я ЗАМЕЧАЮ БЛЕСК В ЕЁ ГЛАЗАХ И ЛЁГКУЮ УЛЫБКУ НА ЕЁ ЛИЦЕ. ЗАТЕМ ПРОДОЛЖАЛА БЫ РАССКАЗЫВАТЬ ОТВОРАЧИВАЯ ВЗГЛЯД. ВЛЮБИЛАСЬ И В СКОРОМ ВРЕМЕНИ ВЫШЛА ЗА НЕГО ЗАМУЖ. ТАМ В РОССИИ РОДИЛАСЬ МОЯ СТАРШАЯ СЕСТРА, А ПОТОМ ВСЕ ВМЕСТЕ ОНИ ПРИЕХАЛИ В СЕРБИЮ . ПОЗЖЕ РОДИЛАСЬ И Я И ПОПОЛНИЛА НАШУ СЕМЬЮ.

МАМЕ В НАЧАЛЕ БЫЛО ТЯЖЕЛО ПОТОМУ ЧТО ОНА НЕ ЗНАЛА СЕРБСКИЙ ЯЗЫК, НО С ПОМОЩЬЮ ПАПЫ БЫСТРО НАУЧИЛА. ХОРОШО ПРИВЫКЛА К НОВОМУ МЕСТУ И ЛЮДЯМ И ОЧЕНЬ БЫСТРО СДРУЖИЛАСЬ СО ВСЕМИ. КОГДА СЕСТРА И Я ПОШЛИ В ШКОЛУ НАШИ РОДИТЕЛИ ОЧЕНЬ НАМИ ГОРДИЛИСЬ. МЫ ОТЛИЧНЫЕ УЧЕНИЦЫ , А МОЯ КЛАССНАЯ РУКОВОДИТЕЛЬНИЦА ПРЕПАДАЁТ РУССКИЙ ЯЗЫК , И ЭТО ДЕЛАЕТ МЕНЯ ЕЩЁ СЧАСТЛИВОЙ. ДНИ, ПРОВЕДНЫЕ В ШКОЛЕ УКРАШАЮТ МОИ ОДНОКЛАССНИКИ, КОТОРЫЕ ПРИНЯЛИ МЕНЯ ТАКОЙ, КАКАЯ Я ЕСТЬ, И ДАЖЕ ПРОСЯТ ЧАСТО ПОМОЩ С РУССКИМ ЯЗЫКОМ. И ХОТЯ Я ЖИВУ ЗДЕСЬ, ОСОБЕННОЕ МЕСТО В МОЁМ СЕРДЦЕ ЗАНИМАЕТ РОССИЯ. ОНА - ЭТО МОЙ ВТОРОЙ ДОМ. ЧАСТО ДУМАЮ О ВОСПОМИНАНИЯХ, КОТОРЫЕ ПРОИЗАШЛИ И ПОНИМАЮ ЧТО ЕСЛИ

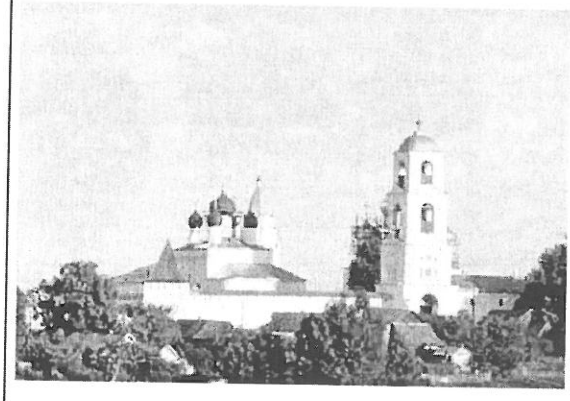

ДАЖЕ , ЧТО- ТО ДАЛЕКО ОТ НАС, ЭТО БЛИЗКО В НАШИХ СЕРДЦАХ.

Дајана Момчиловић VI/3

Не читајте мој дневник

Списи у којима пише где сам била, шта сам радила, шта ми се догодило?...то је свеска звана Дневник.

Свака генерација, па и моја, кроз свој период младости је писала дневнике. Код нас девојчица писање је заступљеније јер дечаци имају друга интересовања.

У мојој свесци налазе се многе необјављене приче, многе жеље и маштања. Мој дневник је скривен у фиоци, а још више у мом срцу и мојој души. За дневник зна моја најбоља другарица Ена. Она ме у свему подржава, и кад сам у праву и кад нисам.

Странице мога дневника исписане су догађајима само нама двома знани: тачно време, датуми, дан, месец и година рођења вољених особа. Записане су моје симпатије, моје љубави, моје патње, разочарања и успеси.

Понекад се питам: Зашто све ово пишем? Можда да би ми било лакше, или да да се некада подсетим на дане детињства и младости.

И Ена и ја знамо да је младост лепота овога света.

Баш када сам помислила да могу да се заљубим и да је сада право време за то, од маме је уследило претња:

Кћери, за љубав има времена. Гледај ти само школу!

Таман сам пожелела срећу, а оно опет савети. Као да мама није била у мојим годинама? А, онда следе објашњења, како ми све то прича за моје добро. Како ме као родитељ саветује.

Свануо је нови дан, ново моје маштање и снови. Схватам, нисам одрасла. Да ли је могуће да за један дан заборавим своје жеље. Посветила сам се спорту. Почела сам да тренирам тенис.Можда ћу једног дана бити славна као Ана Ивановић. Моја мајка је можда у праву. Тренинзи ме освежавају. Боље спавам, лепше се осећам. Не размишљам много о дечацима. Они поред мене тренирају, са осмесима који ми упућују и рекетима у рукама. Лопта скакуће по терену, као што и моје срце куца.

Мој дневник је скроман. Чува тајне моје заљубљености./Љубав траје и после младости, а дневник припада само оном ко га пише.

Здравковић Невена 7/2

Не читајте мој дневник

Желим да сачувам за себе све тајне свог дневника. Посебно љубав коју никако да разумем. Да ли је љубав вечна...

Једнога дана десило ми се нешто необично. Нешто што се зове љубав...

У седмо три дошао је нови ученик. Почело је да се прича на великом одмору, како је леп и привлачан.Носи гардеробу из иностранства. Спортски је тип. Бави се фудбалом. Привукао је пажњу многих девојчица, па и моју знатижељу. Имао је дугу, лепршаву косу и плаве очи. Потајно сам га посматрала да не би приметио моје погледе. За време ужине наједном се створио испред мене. Као да ме је сунце обасјало. Била сам збуњена, али сам му ипак пружила руку да се упознамо. Била сам пресрећна зато што је мене одабрао.Сазнала сам само његово име, и то ми је било довољно.

Једва сам чекала да одем кући, и своју тајну поверим свом најбољем другу –Дневнику.

Узела сам дневник у наручје, отворила, и крупним словима написала име дечака кога сам упознала. Дечка мојих снова.

- Чувај моју тајну, рекла сам Дневнику.
- Чуваћу за сва времена, одговорио је Дневник.

„Не читајте мој дневник“ - рекла сам себи. Он је моја највећа тајна.

И пред спавање ставим дневник испод јастука.

Сањам дечка којег сам упознала.

Моју љубав на први поглед.

Ристић Ана 7/4

Не читајте мој дневник

„Не читајте мој дневник“, то ће рећи свако ко има своје скривене тајне. Тако и ја, не желим нико да открије моје дечачке снове.

Ученици мисле да само девојчице пишу своје дневнике, а не знају да и ми дечаци имамо своје тајне.

Ја сам свој дневник почео да пишем у трећем разреду кад сам писао домаће задатке.У свој дневник записујем све своје догодовштине, шта ми се догађа у току дана.

Свој дневник сам почео да пишем да не бих заборавио неке лепе ствари у детињству. Тешко ми је пало кад сам изгубио свој дневник.Као да ми се цео свет срушио. Мислио сам да сам га заборавио у школи, или да ми га је неко од другара украо.Плашио сам да ме не задиркују кад открију моје тајне. Али на сву срећу, дневник је нашла моја мајка. Плашио сам се да га није читала.Али, мислим да није. Много сам се обрадовао кад ми је вратила дневник. Можда је мислила да је обична свеска. Знам да сам записивао многе догађаје са екскурзија,путовања, тренинга, летовања на мору са мамом и татом у Херцег Новом. Записивао сам шта ми се дешавало на рођенданима, свадбама, славама, крштењима у цркви.

Понекад кад ми је досадно, или када немам шта да радим, ја узимам свој дневник и почнем да га читам у себи. Смејем се шта ми се све дешавало. Често га допуним новим сећањима из раног детињства. Када сам први пут пошао у школу

Ја свој дневник пишем да бих се сетио својих догодовштина и несташлука из детињства. Када одрастем да их читам. Или, као што рече песник Бранко:

„Од колевке па до гроба,
најлепше је ђачко доба.“

Банковић Лазар 7/4

Пролеће

У пролеће враћају се ласте,
цвеће цвета
и трава поново расте.

У пролеће природа се буди,
из својих склоништа излазе
биљке, животиње и људи.

У пролеће све цвета и листа,
са првим сунцем
сва природа блиста.

Ђорђе Ђорђевић
2. разред Моравац

Пролеће у мом крају

Топли сунчеви зраци разбијају тмурне зимске облаке и оживљавају природу.

Снег се топи и претвара у мале поточиће, који весело жуборе по шуми.

Пупољци све више освајају тек пробуђена стабла, отварају своје нежне латице и маме пчеле. Изнад влажне земље висибабе подижу своје главице. Зумбули опојним мирисом маме пролазнике. Шарени лептири безбрижно лете, пчеле зује и вредно слећу на цветиће пуне слатког сока. Врапци, славуји и пристигле ласте певају пролећну химну.

Оживеле су шуме, ливаде, улице. Цела природа је дочекала свог драгог госта - ПРОЛЕЋЕ.

Теа Миловановић III/1

Пролеће у мом крају

После дуге зиме, нечујно се увукло пролеће у мој крај. То доказује природа која се буди: цвеће, дрвеће... све буја и цвета.

Обожавам када кроз прву траву, која је тек израсла, провири по која висибаба, љубичица. Мирисни цветови измамљују прве пчелице које зује. Чак и успаване шуме и ливаде почињу да добијају дугине боје. На њих се осуло тек прво сунце које још увек нема свој прави сјај. Највећу радост дозивљавају деца. Својим гласовима и виком обогаћују пролећне дане. И одрасли су вредни, започињу своје послове.

Све је баш као у песмици: ,,Кад пролеће дође, све на боље пође. Тако и у мом крају - све се покреће и оживљава.

Даница Јовчић IV/3

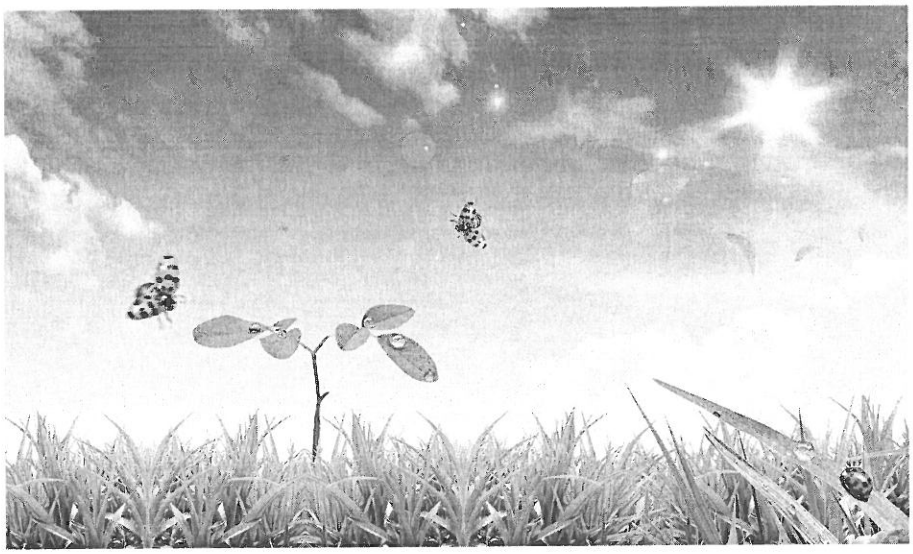

Пролеће се буди

Киша пада већ два дана. С обзиром да је средина марта, надам се да ће ускоро стићи пролеће.

Пролеће је моје отиљено годишње доба. Волим боје које са собом доноси. Уживам у расцветаним кошњата дрвећа. С пролећа волим да седим испод расцветале вишње у том дворишту и да уживам у цвркуту птица и зујању пчела. Волим да гледам природу како се буди. Цвеће полако подиже своју главицу према сунцу. Љубичице, висибабе и нарциси су први весници пролећа у мојој башти. Волим да их берем и од њих правим венчиће за косу. Тепих сувог лишћа браон боје замениће млада обновљена трава. Свуда около видим децу и чујем јак смех, вику и песму.

Највише волим пролеће кад се буди, јер буди и мене. Моје расположење расте и ја журим да уживам у лепотама природе у рано пролеће.

Анастасија Милијић IV/3

Мајка

Моја је мајка као чаробна бајка.
Када говори, као да се бајка створи.
Очи јој заблистају, усне порумене.
Све говори као да су стварне бајке њене.

Када ми прича, када ми говори,
Као да ме кроз путовање води.
Моја је мајка најлепша бајка,
Као драгуљ из бајке, блистају очи моје мајке.

Михајло Митић 2. разред Моравац

Мој канаринац

Сваког јутра тихи гласић ме буди.
Том гласићу се диве многи људи.
Сви ме питају за мог љубитца,
А ја им кажем, имам канаринца.
Мој отмљени кућни љубитац
је мој бели канаринац!

Јелена Урошевић VI/3

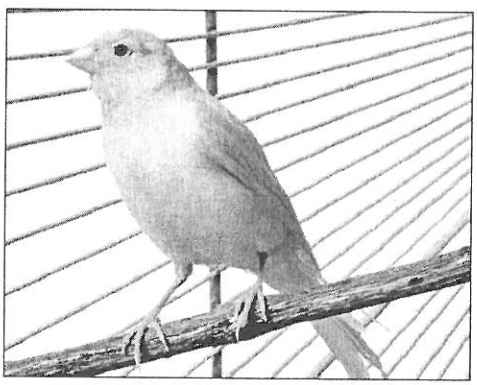

Моја мама

Ја никад нисам сама
Јер увек је ту моја мама.

Моја мама је лепотица права
Снажна, блага и драгоцена.

Она мене воли, она мене мази,
Она мене чини срећном.

Када мене боли и њу заболи,
И зато мене највише воли.

Анђела Шабановић IV/5

Розе маца

Да ли ћете веровати
Ово стварно није бајка
Све ово доживела је
Једног дана моја бака.

Отишла је моја бака
На ливаду иза куће
И угледала нешто розе
Како јури око куће.

Стане бака, па размишља
Шта је ово Боже драги
Право мече, али розе
Јури миша по ливади.

Розе мече бака мисли
Сигурно је нека шала
Није знала да сам мече
Розе бојом офарбала.

Розе мече, ја несташна
Баш је била добра шала
Моја бака зачуђена
Није ми поверовала.

Невена Миленковић IV/2

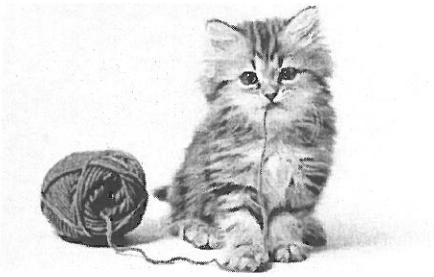

Симпатија

Реч симпатија много значи. Имати симпатију, велика је ствар и зато је треба чувати у срцу.

Осећања према тој особи су велика и чудна. Понекад толико чудна да не можемо ни сами себи да објаснимо. Када се јаве лептирићи у стомаку, обузму нас неке посебне емоције. Добијемо жељу да ту особу посматрамо и слушамо сатима, да јој подметнемо неку љубавну цедуљицу и надамо се да ће и она одговорити. Најчешће се дивимо њеном изгледу, али и њеној памети.

Симпатија је осећање које нас води у чаробан свет.

Мартин Петровић
3. разред Моравац

Симпатија

Постоје многе симпатије, неке су љубавне, неке су другарске.

Симпатије гајим према свакој девојчици, јер су оне умиљате и нежне. Разликују се од нас дечака, по понашању и по изгледу. Симпатија је када је неко фин и нежан према теби. Када ти поклања пажњу. Уме да те обрадује, да те насмеје. Хоће с тобом да подели тајну, чоколаду, оловку. Симпатија је кад се поред те девојчице стидиш, кришом се насмејеш или је погледаш. Када је повучеш за косу или јој узмеш шналицу. Симпатија је када поцрвениш у њеној близини.

Кажу да је симпатија исто као и љубав која може да се деси или да остане тајна.

Александар Богдановић, 3. разред Моравац

Симпатија, шта је то?

Сви, и дечаци и девојчице, имају своје симпатије.

Симпатија је када те је пред неким страх. Тада дечаци и девојчице показују некоме да га воле тако што га чупају, гурају, ударају и отимају му ствари. Неко своју љубав показује тако што дели ствари са својом симпатијом. Када си поред неке особе у коју си заљубљен, тада се стидиш, а очи ти се саме по себи смеју. Тада ти се чини да си најсрећнији на свету.

Желела бих да свако има симпатију, јер то изазива радост и задовољство у људима.

Сара Јаћимовић
3. разред Моравац

ЧИТАЛИЋИ 2015

Ученици наше школе су и ове године учествовали у сада већ републичком такмичењу промовисања књиге и читања под називом „Читалићи“. Вредни читалићи такмичили су се у неколико категорија, па су тако постали „Кликераши“, „Креативци“, „Гласници“ или „Инспиратори“. Учешће у овом међушколском пројекту узело је 130 ученика и 22 наставника наше школе. Ученици који су освојили прва три места у некој од категорија биће награђени књигама, а сви остали добиће захвалницу ауторског тима. Свечана додела награда обавиће се 5.маја, а читав догађај увеличаће песници за децу.

Јелена Недељковић, библиотекар и професор енглеског језика

Ми у Мионици

Поново смо се лепо провели у Мионици. Били смо изузетно радосни када смо сазнали да је нас филм ушао у ужи избор од девет филмова. Почело је све овако: Прошле године смо сазнали од наших ментора, наставнице Бранке Виденовић и наставника Милана Динића, за Међународни васкршњи сабор у Мионици. Задата тема је била "Огњиште у искри сећања". Са великом вољом и енергијом приступили смо изради овог филма и успех није изостао. Освојили смо прво и друго место за најкреативнију изложбу захваљујући нашој наставници Бранки. Пожелели смо да и ове године учествујемо. Тема филма је била мало слободнија: "Све дечје стазе воде од игре до слободе". Милун, Сања, Јована, Даница и ја покушали смо да одговоримо на питања шта значе игра и слобода за нас. Имали смо и мале помоћнике: Софију, Магдалену и Давида. Они су постављали питања о игри, слободи и нашим сновима и жељама, а ми смо покушали да на њих одговоримо.

Ни ове године није изостао успех. Освојили смо треће место и врло смо срећни због тога. Наш филм је одисао ведрином, полетом и радошћу, баш као што је и дечја игра.

Катарина Миладиновић VIII/1

Овогодишњи успеси на такмичењима

На Окружном такмичењу из енглеског језика одржаном 29.3.2015. године у Нишу, ученица осмог разреда Сања Петровић 8/4 (наставница Марија Пејић) постигла је велики успех освојивши 1.место и пласман на републичко такмичење. Сања је овом успеху додала и 3. место на Окружном такмичењу из српског језика, одржаном 18. 4.2015. у Нишу.

На Републичко такмичење такмичење из српског језика ,,Књижевна олимпијада" пласирала се ученица 8/1 одељења Јована Милановић (наставница Бранка Виденовић), освојивши прво место на окружном такмичењу са максималних 20 поена.

На Општинском такмичењу из математике најзапаженије резултате остварили су следећи ученици који су освојили 1. место: Владимир Стојменовић 6/1 и Данијела Момчиловић 6/1 (наставница Јасмина Ђорђевић), Валерија Динић седми разред (наставница Јасмина Ђорђевић). А највећи успех у нижим разредима постигао је Андрија Живадиновић (учитељица Соња Митровић) освојивши 1. место на Окружном такмичењу из математике. Такође, запажен успех на овом такмичењу имао је и Лазар Станковић (учитељица Зорица Тошић), освојивши 3. место.

Желимо много успеха нашим ученицима на предстојећим окружним и републичким такмичењима!

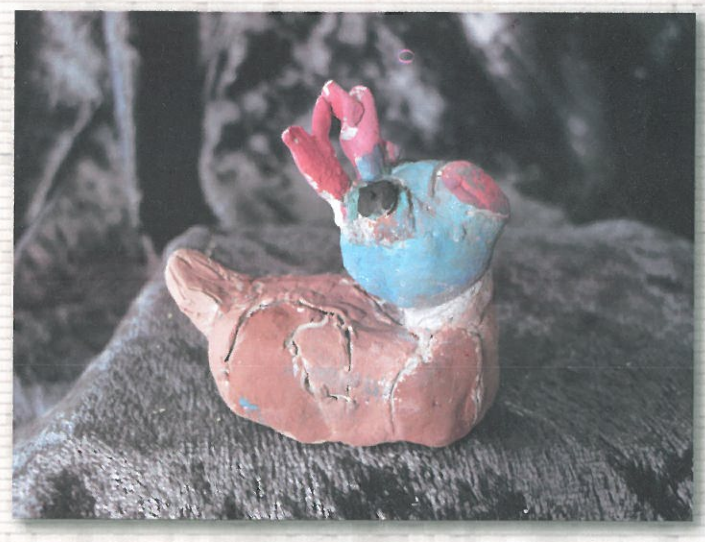

ОВО СМО МИ...